MIRACLES-panels 11/02/08 14:32 Page 32

Eucharistijos stebuklas

ASTYJE

ITALIJA, 1535 M.

Abiejuose Eucharistijos stebukluose, kurie įvyko Astyje, iš konsekruotos Ostijos ištryško gyvas kraujas. Abu stebuklus patvirtina įvairūs dokumentai. Asčio vyskupas, monsinjoras Scipione Roero, pasirūpino, kad būtų sudarytas stebuklą patvirtinantis notarinis aktas, o 1535 m. lapkričio 6 d. popiežius Paulius III paskelbė brevę, kuria suteikė visuotinius atlaidus kiekvienam, kas stebuklo metinių dieną aplankys šv. Sekundo bažnyčią.

Nežinomo XVII a. dailininko paveikslas (aliejus, drobė), vaizduojąs Eucharistijos stebuklą, įvykusį šv. Sekundo bažnyčioje 1535 metais. Paveikslas kabo stebuklui dedikuotoje koplyčioje

Šv. Sekundo bažnyčios interjeras

Šv. Sekundo bažnyčia Astyje

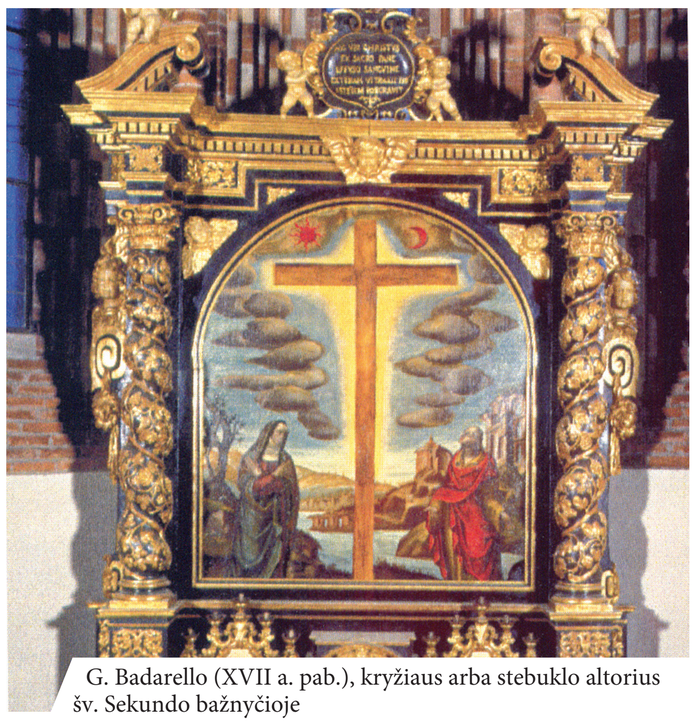

G. Badarello (XVII a. pab.), kryžiaus arba stebuklo altorius šv. Sekundo bažnyčioje

1535

Pamaldus kunigas Domenico Occelli 1535 m. liepos 25 d. šv. Sekundo bažnyčioje aukojo 7 val. ryto Mišias prie didžiojo altoriaus. Jam laužiant duoną per visą lūžio ilgį pasirodė Kraujas. Trys lašai įkrito į taurę, vienas lašas pakibo Ostijos apačioje. T. Domenico toliau aukojo šv. Mišias. Bet vos tik atlaužė gabalėlį Ostijos, kurį reikia įdėti į taurę, iš Ostijos pasipylė Kraujas. Apstulbęs kunigas atsigręžė į žmones ir pakvietė juos prieiti prie altoriaus, kad pamatytų stebuklą. Kai jis ruošėsi konsumuoti Ostiją, Kraujas iš karto pranyko, Ostijai grįžo natūrali Eucharistijos spalva.

Šie faktai aprašyti oficialiame Asčio vyskupo *Scipione Roero* raporte Šventajam Sostui ir pakartoti 1535 m. lapkričio 6 d. apaštalinėje brevėje. Šia breve popiežius Paulius III suteikė visuotinius atlaidus tiems, kas *„stebuklo metinių dieną aplankys šio šventojo bažnyčią ir sukalbės 3 Tėve mūsų ir 3 Sveika Marija popiežiaus intencija.“*

Pasak kito dokumento, iškalto marmuro plokštėje, pamatę tą stebuklą atsivertė keli kareiviai eretikai. Tuo metu Astis buvo imperatoriaus Karolio V valdžioje ir mieste buvo dislokuota nemažai jo kareivių. Pasakojimą apie tai galima rasti Vatikano archyvuose, o jo kopija, padaryta 1884 metais kanauninko Longo prašymu, įtraukta į Švenčiausiojo Sakramento draugijos, kuri buvo įsteigta šv. Sekundo bažnyčioje 1519 metais, knygą. Kiti liudijimai – tai XVI a. paveikslas, esantis Nukryžiavimo koplyčioje, kuris vaizduoja stebuklą, taip pat įrašas marmure: *Hic ubi Christus Ex Sacro pane Effuso sanguine Exteram vi traxit fidem Astensem roboravit* („Čia Kristus, iš Šventosios Duonos išliejęs savo Kraują, su jėga patraukė į tikėjimą svetimuosius ir sustiprino Asčio gyventojų tikėjimą.“)

© 2006, Istituto San Clemente I Papa e Martire / Real Presence Eucharistic Education and Adoration Association

MIRACLES-panels 11/02/08 14:32 Page 33

Eucharistijos stebuklas

ASTYJE

ITALIJA, 1718 M.

Antrasis stebuklas įvyko senoje Opera Pia Milliavacca koplyčioje, jis patvirtintas daugybės notaro surinktų liudijimų, kuriuos pasirašė Mišias celebravęs kunigas ir garsios bažnytinės bei pasaulietinės asmenybės.

Opera Pia Milliavacca. 1718 –ųjų metų stebuklo Mišių taurė. Atkreipkite dėmesį į Kraujo dėmelių ant pačios taurės ir ant jos pagrindo atitikimą

Opera Pia Milliavacca įvykusio stebuklo taurės pagrindas.

Stebuklingoji taurė saugoma Asčio katedroje, šv. Pilypui Neriui dedikuotoje koplyčioje

Asčio katedra

1718

1718 m. gegužės 10 d. rytą t. Francesco Scotto ėjo į Opera Milliavacca aukoti Šventųjų Mišių. Buvo apie 8 valandą. Instituto bažnyčia buvo padalyta į dvi dalis: priekyje galėjo rinktis prašalaičiai, o vietos už altoriaus buvo skirtos bendrabučio gyventojams. Priešais altorių buvo tik notaras Scipione Alessandro Ambrogio, vyskupo kancleris ir instituto iždininkas, ir kunigo sūnėnas, patarnavęs Mišioms. Už altoriaus susirinko bendrabutyje gyvenantys studentai. Kai kunigas buvo bekeliąs konsekruotą Ostiją, dr. Ambrogio pamatė, kad Švenčiausiasis Sakramentas perskilęs į dvi dalis. Vos tik kunigas pakėlė taurę, žmogus, įsitikinęs, kad sulūžusi Ostija yra netinkama, prisiartino prie altoriaus perspėti kunigo ir nubėgo į zakristiją paimti kitą Ostiją. Tuo tarpu celebrantas pakėlė minėtąją Ostiją ir pamatė, kad ji iš tikrųjų yra perskilusi pusiau, įtrūkis per visą ilgį raudonas nuo Kraujo, kurio buvo Mišių taurės dugne, mažyčiais lašeliais buvo aptaškyta taurės kojelė ir korporalas. Tą akimirką Ambrogio atnešė kitą Ostiją ir pamatė stebuklą. Jis apsipylė ašaromis ir nubėgęs pašaukė kanauninką Argentą, instituto nuodėmklausį, teologą Vaglio ir penitenciarijų Ferrero, kurie irgi tapo stebuklo liudininkais.

Tuo pat metu atėjo kiti kunigai ir trys mokslo daktarai Argenta, Volpini ir Vercellone, kurie su priesaika paliudijo, kad raudonos dėmės tikrai yra Kraujas. Tarp regėjusių kai kurie manė, kad Kraujas galėjęs išbėgti iš kunigo nosies ar burnos, bet ten buvę chirurgai, kruopščiai jį apžiūrėję, tą prielaidą atmetė. Provikaras ir kurijos sekretorius kartu su inkvizicijos vikaru Bordino surašė nuodugnią stebuklo ataskaitą.

Dar vieną stebuklo autentiškumo įrodymą pateikia monsinjoro Filippo Artico, Asčio vyskupo, nurodymu grupės medicinos ekspertų 1841 metais atlikto taurės ir Ostijos tyrimo ataskaita: jie patvirtino eritrocitinę raudonų dėmių kilmę. Opera Pia Milliavacca pagarbiai saugo stebuklo relikvijas: taurę su kraujo dėmėmis, Ostiją (deja, jau sunykusią, pavirtusią plonyčiu lakšteliu), pateną, korporalą ir paauksuotą sidabrinę taurę.

© 2006, Istituto San Clemente I Papa e Martire / Real Presence Eucharistic Education and Adoration Association